

Това-часъ ся събуди. На какво пытаніе е турена тука дума-та *това-часъ*.

*Братъ ми* не е у дома. Какъвъ дѣлъ на слово-то е отричаніе-то не? Дава ли нѣкоя другъ мѣсль на прѣдложение-то? Склазана ли ся таа дума?

**Правило.** *Онѣи думы, што показоватъ едно какво да е понятие, па имѣть и своѣхъ самостоятелни смѣсль и ся внасятъ въ едно прѣдложение, нѣ нито ся скланятъ нито ся спрягать, броятъся въ единъ другъ дѣлъ на слово-то, който наричатъ нарѣчіе. Въ едно прѣдложение нарѣчія-та повячето пѣти биватъ обяснителны думы и стоятъ най-много при глаголы-ты и при прилагателны-ты имена на пытаніе: кога? кѣдѣ? откѣдѣ? колко? какъ?*

**Б ѣ л ѣ ж к а.** Нарѣчія-та ся различаватъ отъ имена-та, отъ мѣстоимениа-та и отъ глаголы-ты по това, че не ся скланятъ, не ся спрягать, не ся измѣняватъ на по родъ, ни по брой. Отъ прѣдлозы-ты и отъ съжзы-ты нарѣчія-та ся различаватъ по това, че имѣть самостоятелно значеніе, а прѣдлози-ти и съжзи-ти сж служебни дѣлове на слово-то и служатъ само да свръжжѣть мѣслы-ты и прѣдложения-та или да покажѣть различны-ты отношениа между прѣдложения-та и думы-ты въ едно прѣдложение. Отъ междомѣтія-та нарѣчія-та ся различаватъ по това, че показоватъ едно какво-да-е понятие за каквинѣ, за врѣмя, за мѣсто и за др. так., а пакъ междомѣтіе-то е само единъ невольнъ *взкъ*, който показова едно какво-да-е чувство или нѣкоје душевно движение.

Прѣпишѣте 21-тъ статийкѣ отъ сборника и тяглѣте по едни прѣчицѣ подѣ всичкы-ты *нарѣчія*.

64. *Много.* Нарѣчіе *много* е станжло отъ срѣдний родъ на старо-то прилагателно *многый* и е зяло неизмѣнливѣ формѣ. Нарѣчіе *легко* е станжло отъ срѣдний